

[Waldorff]

som helst sikkerhed for, at der er olie i de arealer, der leveres tilbage. Det kan vi ikke vide i dag. Vi kan håbe på det, vi kan anse det for sandsynligt, men vi ved det ikke. A. P. Møller vil have i hvert fald 6 år endnu, hvor de kan skimme arealer, inden de leverer tilbage generelt, og dernæst har de altså en del af sydvestområdet, hvor de kan forsøge at vælge den mest givende del. Vi kender ikke størrelsen af de ressourcer, der er. Men vi kan risikere, at man ikke finder så forfærdelig meget mere end det, man faktisk allerede har en vurdering af, skal vi sige i størrelsesordenen olie og gas svarende til 300 mill. t olieækvivalenter. Hvis vi faktisk er i den situation, at vi ikke har garanti for mere end det, og hvis det er, hvad DUC nogenlunde – måske ikke helt ud, men nogenlunde – kan nå at få iværksat en indvinding af og stort set få op, inden man skal levere arealerne tilbage i år 2012, så er vi faktisk i den situation, at vi står uden reserver efter år 2012 eller efter år 2020 – de enkelte årstal er i og for sig ret uinteressante i det tilfælde. På den ene side har vi altså ikke nogen garanti for, at der vil være noget tilbage til andre. På den anden side må vi forudse, at DUC vil starte en voldsom ekspansion for at nå at udnytte mest muligt af det, som de faktisk finder.

Det er en udnyttelsesprofil af de danske olie- og gasreserver, som vi ikke kan være interesseret i. Den giver, skal vi sige rimelig sikkerhed for energiforsyningerne de næste 30 år, men det er efter de næste 30 år, at det virkelige gab risikerer at komme i energiforsyningerne, og det er lige præcis på det punkt, denne undergrundslov kombineret med aftalen med A. P. Møller ikke giver os gnist af sikkerhed for, at vi har de nødvendige energiforsyninger.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Hr. Waldorff må så konkludere, at statens engagement, altså oprettelsen af et statsligt selskab, er ganske unødvendigt, for DUC er altså parat til at løse alle de opgaver, der findes i Nordsøen, uden at vi overhovedet foretager os noget. Hvad er der så i vejen for, at DUC løste den opgave? Ud over at man altså frygter, at de skal suge undergrunden tom på det beskedne areal, de har fået lov til at beholde.

Det er ulogisk. Det viser, at det er en unødvendig lovgivning, der mere er møntet på, at man skal skabe den forestilling hos befolkningen, at her er altså en opgave, som et frit erhvervsliv ikke kan løse. Det er altså en falsk problemstilling. Det statslige olieselskab er ganske overflødig efter den forklaring, hr. Waldorff her har givet. Det eneste, hr. Waldorff altså frygter, er, at efter år 2012 er der ikke mere olie tilbage.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Det var simpelt hen noget sludder. Jeg kan godt forstå, hr. Maisted havde svært ved at få det sagt. Det, det drejer sig om, og det, vi diskuterer, er den værst tænkelige situation. Den situation er det nødvendigt at diskutere ud fra, fordi det selvfølgelig er komplet uansvarligt at gå ind med en lovgivning, som ikke tager højde for den værst tænkelige situation.

Jeg har hele tiden sagt – og vi har sagt, hver gang vi har diskuteret det –: den er måske ikke så sandsynlig; forhåbentlig og sandsynligvis går det faktisk anderledes, sådan at der også vil være reserver i de områder, som bliver leveret tilbage her fra første årsskifte og så i jævnt tempo fremad. I den situation har man naturligvis brug for et statsligt selskab. Man har bl.a. brug for det for at kunne lave nogle efterforskningstilladelser, som i det helt anden udstrækning end det, som man har set med A. P. Møllers arbejde, tager højde for, at det er efterforskning og kortlægning af energireserverne, der er det vigtigste, nemlig for at vi kan få et grundlag for at lave en langsigtet energiplantlægning.

Mølgaard (DR):

Her står vi og kan ikke andet. Der er ingen grund til den helt store historiske redegørelse for, hvorfor vi står dér, hvor vi står. Dog skal det endnu en gang konstateres, at der er blevet klokket godt i det i et langt, langt handlingsforløb fra skiftende regeringers side med forvaltningen af de naturskabte værdier i undergrunden, som både moralsk og juridisk tilhører det danske folk.

Nu er det lovforslaget vedrørende anvendelse af Danmarks undergrund, vi har til konkret behandling her, og jeg vil godt om dette sige, at trods ængstelse over for de